

lige deres Ophold i „Kollegier“, hvor de endnu mere end vore Regensianere fører et afsluttet Liv, der saa godt som kun tillader Samkvem med Lærere og Kammerater.

Men de kvindelige studerende hedder det (i den fortræffelige engelske „Journal of Education“) savner den Fordel, som de mandlige har i de „fellows“ som de ved Kollegiet kommer i stadig Berøring med. „Fellows“ er Lærde, som der af Universiteterne bliver tildelt saa rigelige Stipendier, at de kan hengive sig til deres Studier, medens man kun fordrer akkurat saa meget Lærerarbejde af dem, at de derigjennem dog kan have et Tilknytningspunkt til det virkelige Liv.

Saadanne Stipendier gives der ikke for Kvinder. De kvindelige studerende, som under deres Studietid følger sig hendragen til Videnskaben — og af dem skal der findes ikke saa faa — har, naar de ikke netop er formuende, ingen anden Udvej end at søge Ansættelse ved Kollegierne som Tilsynshavende og Lærere; men deres Tid bliver da saa stærkt beslaglagt, at det gaar ud over deres aandelige Udvikling, og de umulig kan være, hvad de burde, for de unge. Og disse kommer, efterhaanden som „Sagen“ trænger igjennem og Pigeskolerne forbedres, mere og mere uudviklede og unge til Studierne. Aanden i det Samliv, der føres paa Kollegierne, bliver — saa paastaas det — snæver, de unge bliver behandlede som Skolepiger, er ikke andet end Skolepiger, der i Fællig med deres Lærere sætter alle Kræfter ind paa Examensarbejde; de forlader Kollegiet som vel oplærte Skolepiger, men uden Samfundsraad, blottede for enhver Evne til selvstændig Optræden og, værst af alt, uden alvorlige aandelige Interesser.

De Forholdsregler, Forfatteren foreslaar til at afhjælpe disse Forkestheder, er betegnende for den angelsaxiske Sans for Selvstyre. Ogsaa hos os kunde vel det Forslag fremkomme — i det mindste som et Forslag — at der skulde gives videnskabelig anlagte Kvinder saa megen Fritid, at de kunde udvikle sig til aandelige Førere for de unge. Men hvem vilde hos os — hvor vi trods de forskellige Forhold dog ogsaa kender noget til større kvindelige Undervisningsanstalter med deres Fortrin og Mangler — tænke paa at foreslaa, som den engelske Forfatter gjør det, at Eleverne i saadant et Kollegium selv skulde have Lov at vælge et Medlem af Anstaltens Styrelse, samt at der af Lærere og Elever tilsammen skulde dannes et „raadgivende Korps“, som skulde have en vis Indflydelse paa Ledelsen. Og noget af den Art maa vi dog bestemt ind paa, dersom vore Kvinder skal blive dygtige til at tage Del i det offentlige Liv.

Den af Cobdenklubben i London udsatte Præmie for Besvarelsen af en nationaløkonomisk Opgave er iaar bleven tilkjendt en Dame, Frk. Victoria Jeans, der har studeret ved Universitetet i Manchester, Opgaven gik ud paa at belyse den engelske Fabrik- og Haandværkslovgivnings Indflydelse paa Industri og Handel.